

виждаха много голѣми риби, които се показваха надъ водата за мигъ и се гуркаха въ дълбочинитѣ на морето. Често срѣщяхме и чуднитѣ хвъркати риби, които по единично или на голѣми ята прехвъркваха на стотина метра надъ морската повърхность.

Въ водитѣ на студеното море можяхме да видимъ и грамаднитѣ морски чудовища — китове, съ които ни предстоеха чести срещи въ близкото бждеще. Много отъ насъ, като по любопитни, или защото пжтувахме за пръвъ пжтъ всрѣдъ китоветѣ, постоянно бѣхме на палубата на парахода и непрестанно наблюдавахме.

Кар № 1. Заливчето на островъ „Ю. Георгий“ съ жилищата и фабричитѣ на китоловцитѣ.

Най-после приближихме нашия островъ. Морето ставаше по бурно, духаше силенъ вѣтъръ, като често преваляше и снѣгъ, който загиваше мигновенно, щомъ се докоснеше до морската вода. Наблизо вече до острова видѣхме високитѣ му планини, върховетѣ на които бѣха покрити съ ледено бѣла покривка, която се сливаше съ околната дрезгавина. (Глед. кар. № 1).

Следъ 34 деноношия стигнахме на островъ „Южни Георгий.“ Параходътъ спрѣ въ удобно заливче, предъ което се разкриваше малко селище, съ